

USVI ETNA

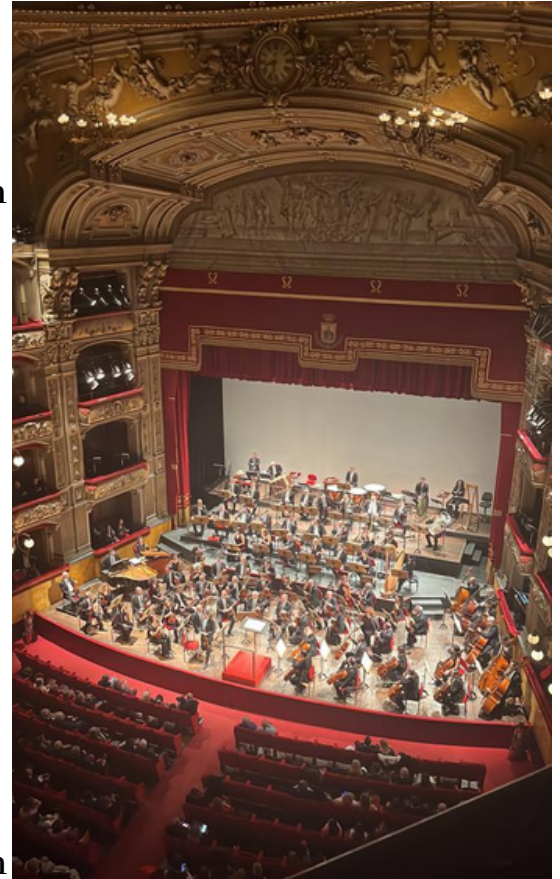
STUDIEVERENIGING ITALIAANSE TAAL EN CULTUUR

Terugblik op de mooie reis naar Sicilië - door Flore

Zoals we allemaal weten, zijn wij dit jaar op reis gegaan naar het prachtige Sicilië. Deze studiereis zat boordevol met leuke activiteiten: een wijnproeverij, het archeologisch park, bezoek aan musea en het bijwonen van een klassiek concert. Men kan zich wel voorstellen dat deze dagen behoorlijk intensief waren. Met z'n tienden liepen we van hot naar her en ook al was het soms chaos, ik had deze momenten met geen andere groep mensen willen delen. Elke keer genoot ik bijvoorbeeld van de verhalen van Valentijn over kunstgeschiedenis in het algemeen en natuurlijk Caravaggio in het bijzonder. Als we een museum bezochten, ging ik toch stiekem in de buurt van Valentijn staan om wat bij te leren. Vol passie vertelde hij dan alles over onder andere het schilderij De begrafenis van de heilige Lucia. Bij Luna kon ik altijd met mijn hoofd op haar schouder leunen wanneer ik moe was en dan liet zij me al haar foto's zien op haar telefoon of we gingen vlakbij elkaar zitten in een restaurant zodat we van elkaars bord konden eten. Van wiens bord ik ook aardig van heb meegepeuzeld is die van mijn mede-smikkelbeer Laura van Noordwijk. Ik heb een paar keer naast haar gezeten en dan mocht ik weer van haar eten proeven. Als een stel fijnproevers gaven we dan uitgebreid onze mening en we waren vaak eensgezind: "de textuur is zeer zacht" en "ik ga toch wel goed op deze pasta alla norma". Met andere Laura (werd ook wel liefkozend lijpe Laura genoemd) hebben we de wildste gesprekken gevoerd en honderd spelletjes mee gespeeld. Wanneer we dan door de

Siciliaanse straten aan het wandelen waren, heb ik haar vaak genoeg films horen citeren of ging ze ineens zingen als ze ergens muziek hoorde. Noah heeft ons met alle liefde en bovenal veel enthousiasme zijn eigen nummers laten horen. Gepassioneerd vertelde hij erover, als een man met een missie. Mochten jullie het nog niet gedaan hebben: stream zijn nummer “Onbekende Vloek”. Fabio heb ik nu mee kunnen maken in verschillende fases, of hoe hij het zal zeggen: “in de ochtend een mietje en in de avond een man”. Hij is het kleine broertje die ik nooit heb gehad. Soms haalden we weer wat kattenkwaad uit zoals het tekenen van piemels op een vitrinekast wanneer daar stof op lag. Over kasten gesproken, Camille werd door elke Italiaan aangestaard door zijn gigantische lengte. De mensen daar gaven zichzelf bijna een nekhernia om hem in de ogen te kunnen kijken. Camille complimenteerde ook nog mijn Limburgs dus

es se plat wils kallen mit mig, kin det geweun. Nu zal ik graag deze plek willen gebruiken om mijn verontschuldiging aan te bieden aan Maaïke. Deze meid heeft midden in een chaotische nacht meerdere verwoede pogingen gedaan om mij wakker te krijgen want ik was boven in het stapelbed in slaap gevallen vol met het licht en mijn Zweedse podcast aan. Terwijl Maaïke zich bekommerde om andere mensen, moest zij mij ook nog eens uit een coma zien te halen zodat ik het licht uit kon doen. Maar tevergeefs, ik bleef gewoon door pitten. De volgende ochtend vroeg ik nog: “dacht je niet dat ik dood was toen ik steeds maar niet reageerde?”

waarop ze toen tegen mij zei: “nee meid, ik dacht niet dat je dood was want je snurkte”. Gelukkig kon ze erom giechelen maar toch: sorry Maaïke. And last but not least: Elisa onze ere-reiscommissielid. Zij is voorbereid op alles en heeft speciaal voor ons goede restaurants uitgezocht. Elke ochtend zaten we

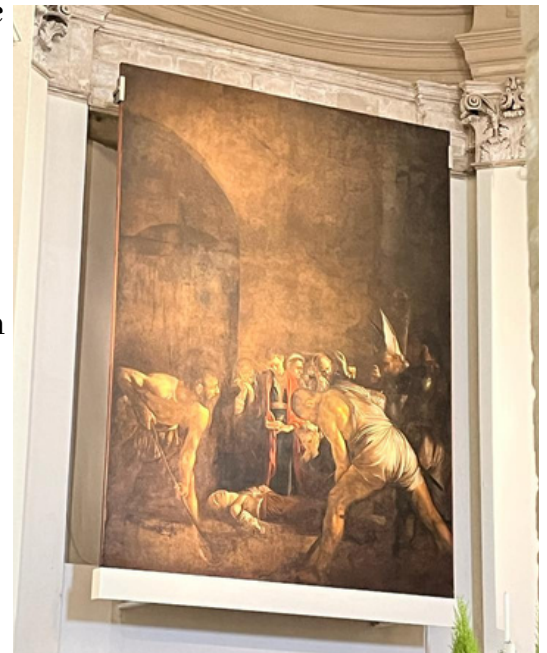

dan een espresso te drinken en een cornetto te eten en voordat je het wist had Elisa de rekening al betaald. Ik zou oprecht mijn leven toevertrouwen aan deze vrouw. Het mooiste moment met Elisa vond ik toch toen ze als een kind zo blij in de Lego winkel stond te glunderen met haar welverdiende nieuwe aankoop. Dus ook al is Sicilië een fantastische plek, de momenten met deze mensen hebben het een stuk mooier gemaakt.

La Chiesa di Santa Lucia - door Flore

We zijn op verschillende plekken geweest in Sicilië, waaronder Syracuse. Tijdens de treinreis ernaar toe vertelde Valentijn nog hoe mooi hij deze stad vond en dat we natuurlijk ook een Caravaggio gaan zien. Nadat we het archeologisch park hadden bezocht, gingen we gelijk door naar Chiesa di Santa Lucia. Eenmaal daar aangekomen werden we heel warm ontvangen door een oudere man die daar waarschijnlijk werkte als vrijwilliger. Hij legde ons uit hoe we het beste een foto konden maken van het schilderij De begrafenis van de heilige Lucia. Vol enthousiasme begon Valentijn ons te vertellen over het kunstwerk en over het verhaal van Santa Lucia. Hij vertelde dat Santa Lucia op verschillende manieren wordt geschilderd, soms onthoofd, soms met een paar ogen op een schaal en soms met een dolk in haar nek. Ineens onderbreekt de oude man Valentijns verhaal en neemt ons dan neem naar een zijkamer. Daar stonden allemaal beeldjes van Santa Lucia en een aantal ansichtkaarten die je kon kopen. De oude man brandde los (of hoe Valentijn het ook weleens zegt: je stopt er een muntje in en hij gaat). Wij kregen toen een hele privé les over Santa Lucia's leven en daarna gaf hij ons een klein presentje; een klein stukje stof dat op een steen had

gelegen die Lucia hoogstwaarschijnlijk heeft aangeraakt. We liepen toen weer terug naar Caravaggio's kunstwerk en na enkele minuten kwam de man weer naar ons toe, hij stond erop dat we nog meer stukjes stof mee zouden nemen zodat we dat konden geven aan onze familie of

vrienden. Daar stonden we dan midden in de kerk met tig stukjes stof dat blijkbaar het wonderbaarlijke zweet van Santa Lucia had geabsorbeerd. Meestal weet ik niet zo goed wat ik met dat soort dingetjes moet, maar dit keer vond ik het wel leuk. Ik ken Santa Lucia voornamelijk dankzij mijn minor Zweeds. In Zweden vieren ze namelijk elke 13 december Lucia en het maakt deel uit van de kerstviering. Deze feestdag wordt al heel lang gevierd in Zweden. Het is een oude traditie die al 700 jaar geleden begon. Lucia wordt gevierd met een koor dat Lucialieder en zingt, de melodie van deze liederen komt oorspronkelijk uit Italië. De meeste koorleden dragen wit lang linnengoed, een soort jurken. De meisjes hebben meestal kransen in hun haar. De jongens daarentegen hebben meestal witte kegels op hun hoofd en worden stjärngossar genoemd en in veel kerken zijn er Luciaconcerten. Ik heb dit allemaal

geleerd tijdens de Zweedse luistertoets die ik moest doen en ik kan nog wel even doorgaan over dit feest, maar dan raakt men te veel in een Kerstsfeer en het is alweer mei. Wat het trouwens bijzonder maakt dat Scandinavische landen zoals Zweden een katholieke heilige nog vereren, is omdat Zweden geen katholiek land is. Het is wel ooit katholiek geweest maar begin 16e eeuw kwam daar verandering in. Op 6 juni 1523 om precies te zijn, bijna alweer 500 jaar geleden werd Gustav Vasa gekroond tot koning van Zweden... ik kan hierover oprecht kantjes vol kalken dankzij mijn minor dus riemen vast en maak je borst maar nat voor de Zweedse historie extravagantie.

Nee grapje, ik ga jullie niet al te veel lastig vallen hiermee. In ieder geval, Gustav had geld nodig om schuld af te betalen, dus door de kerkhervorming kon hij eigendommen van de katholieke kerk confisqueren, daar kreeg hij weer een leuk zakcentje voor en de rest is letterlijk geschiedenis. Daar stond ik dan, midden in Sicilië, de historie van een compleet ander land in mijn hoofd te herhalen. En terwijl mijn studiegenootjes in Amsterdam zaten te zwoegen in de Zweedse les, was ik dus de plek van de lichtbrenger Santa Lucia aan het bezoeken. Ik keek nog goed rond, staaarde even naar het kunstwerk van Caravaggio, en deed het stokje stof vol wonderbaarlijk zweet in mijn portemonnee, nog denkend aan mijn Zweedse vriendjes en dan volkomen verwonderd hoe klein de wereld kan zijn wanneer je niet in het duister tast.

Una ricetta di Sicilia: Caponata

Om na de reis nog even in de Siciliaanse sferen te blijven, hebben we een heerlijke caponata voor jullie. Het komt uit het boek *Italia con gusto e amore*, waarin je de verhalen leest over authentieke Italiaanse recepten (aanrader als je van eten en Italië houdt!). Ik (Luna) heb het recept voor jullie uitgeprobeerd en waande me nog net een dagje langer in Catania...

Voor 4 personen

- 500 g aubergine
- 200 g witte selderij
- 200 g witte ui
- 100 g trostomaten
- 100 g ontpitte groene olijven
- 25 g afgespoelde, gezouten kappertjes
- 26 stuks pijnboompitten
- 60 g suiker
- 60 ml witte wijnazijn
- verse basilicum naar smaak
- 40 g tomatenpuree
- olijfolie
- fijn zout

Maak eerst de ui schoon en snijd hem in dunne plakjes. Snijd de bleekselderij fijn en in dunne plakjes. Halveer de groene olijven. Was en droog de aubergines, snijd ze in stukjes van ongeveer 2,5 cm dik. Doe hetzelfde met de tomaten. Rooster de pijnboompitten enkele minuten tot ze goudkleurig zijn.

Doe de olijfolie in een pan met een hoge bodem en voeg de aubergines toe. Bak enkele minuten. Zodra ze goudkleurig zijn, laat je ze uitlekken, Leg ze op keukenpapier om de overtollige olie te verwijderen. Zet ze vervolgens opzij.

Giet in een pan een flinke scheut olijfolie en bak hierin de ui. Bak goed tot de ui een lichtgouden kleur heeft. Voeg de selderij toe en laat deze mooi bruin worden. Voeg de kappertjes, olijven, geroosterde pijnboompitten en tomaten toe.

Zet een deksel op de pan en laat alles 15 tot 20 minuten lang op een laag vuur garen. Maak intussen de zoetzure saus en doe daartoe de azijn, tomatenpuree en suiker in een pannetje. Meng alles goed. Voeg de zoetzure saus toe nadat de caponata 15 tot 20 minuten heeft gesudderd. Zet het vuur hoger en roer door tot de azijngeur is verdampt. Doof het vuur en voeg de gebakken aubergine toe. Bestrooi met flink wat basilicum. Meng alles goed. Doe de caponata in een schaal en zet hem in de koelkast. Dit gerecht moet koud of op kamertemperatuur worden opgediend en smaakt de volgende dag nog beter.

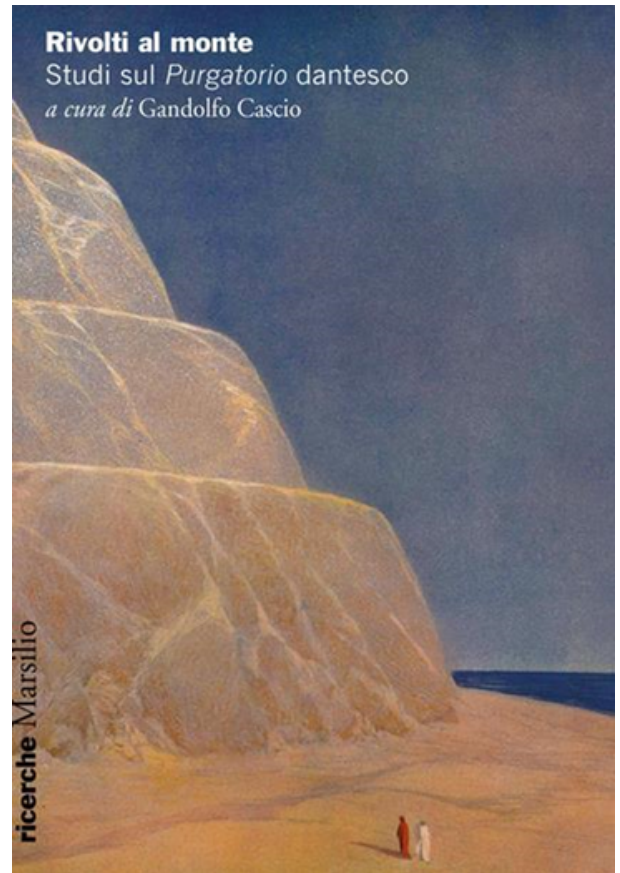
Nieuwe publicatie over Dantes Purgatorio onder redactie van Gandolfo Cascio

Op 26 en 27 november vond aan onze universiteit en in het Italiaans Cultureel Instituut te Amsterdam een internationale conferentie plaats georganiseerd door het Observatory on Dante Studies (ODS) in het kader van de herdenking van de 700e sterfdag van de Sommo Poeta.

Het was gewijd aan het Purgatorio en werd bijgewoond door gerenommeerde Dante-scholars. Om de resultaten van deze buitengewoon vruchtbare bijeenkomst te delen met een zo breed mogelijke wetenschappelijke gemeenschap zijn de handelingen nu gepubliceerd door de gerenommeerde Venetiaanse uitgeverij Marsilio onder de titel *Rivolti al monte. Studi sul "Purgatorio" dantesco*. De eerste woorden verwijzen naar de verzen van Purg. III 1-3: "Avvegna che la subitana fuga | dispergesse color per la campagna, | rivolti al al monte ove ragion ne fruga", en herinneren aan het moment waarop Dante zich aan Vergilius vastklampt om de beklimming van de vagevuurberg te beginnen.

Zo gaat de dichter, na uit de hel te zijn gekomen "a riveder le stelle" (Inf. XXXIV 139), omhoog en het is hier dat hij afscheid moet nemen van Vergilius, Beatrice terug moet vinden en enkele vrienden moet vergezellen op hun reis van berouw. Onder de rijken van het hiernamaals lijkt dit hetgene dat de pelgrim het meest dierbaar is: waar vrijheid en Italië de hoofdrolspelers zijn, waar men over poëzie praat, zwevend tussen heimwee naar het leven en de hoop op verlossing, zozeer zelfs dat de criticus De Sanctis het met bewonderenswaardige kritische finesse opvatte als "een voor de wereld afgesloten hoekje". En toch, zo rijk als het is aan spannende thema's, verleidelijke personages, en structurele, stilistische en narratieve kenmerken van absolute originaliteit, blijft deze cantica, in de grenzeloze bibliografie, degene die de minste aandacht krijgt.

Onze hedendaagse tijdgeest daarentegen, die gevoelig is voor het thema van transformatie, imperfectie en dubbelzinnigheid, kan hierin juist een ideale weerspiegeling vinden. Het tweede boek van de Commedia is inderdaad "zaligmakend" onvolmaakt, het is het bijna-paradijs: een doorgangszone die ons eraan herinnert hoe metamorfose, verandering, een

Kaft: Giovanni Battista Galizzi, Purgatorio, canto III, in *La Divina commedia, testo critico della Società Dantesca Italiana*, Novara, Istituto Geografico De Agostini, 1943.

van de fundamentele elementen van het bestaan is. Het is ook a metà strada zowel qua plot als Dantes morele weg: het is noch hemel noch aarde, het is niet komisch maar subtiel ironisch, de personages zijn niet langer volledig slecht, maar nog geen beati; en hoewel de engelen overheersen, blijven de zintuigen betoveren, en de passie van en voor het lichaam houdt stand.

Maar er is meer, want zoals in al zijn boeken is ook hier poëzie in de hoogste mate aanwezig, bijvoorbeeld in dit landschap dat vooruit lijkt te lopen op de impresionistische kunst (Purg. VIII 1-6):

Era già l'ora che volge il disio
ai navicanti e 'ntenerisce il core
lo di c'han detto ai dolci amici addio
e che lo novo peregrin d'amore
punge, se ode squilla di lontano
che paia il giorno pianger che si more.

De in deze bundel verzamelde essays behandelen dus, met verschillende theoretische en methodologische benaderingen, vragen – literair, artistiek, theologisch, van esthetische receptie – die ofwel onopgelost zijn ofwel aan actualisering toe zijn.

Gandolfo Cascio

Bestuur VI zoekt Bestuur VII

Wij zijn op zoek naar een bestuur wat volgend jaar Etna kan leiden! Wil jij een netwerk opbouwen binnen de universiteit, maar ook daarbuiten? Wil je aan je CV werken middels een bestuursjaar? Vind je het leuk om activiteiten te organiseren en met Italiaans op reis te gaan? Dan is een bestuursjaar bij Etna wat voor jou! Je doet je bestuursjaar naast je studie, waarbij je vergadert met je mede bestuursgenoten en activiteiten promoot. Je krijgt

hiervoor ook een vergoeding van de Universiteit Utrecht. Een bestuursjaar staat zeer goed op je CV en je bouwt een enorm netwerk op binnen en buiten de universiteit. En vergeet niet de hechte band die je krijgt met je mede bestuursgenoten. Wil je meer weten? Stuur ons (bestuur) een appje of mail naar usvi.etna@gmail.com! Je kunt ook het formuliertje in de groepsapp invullen als je eventuele interesse (hoe klein ook) hebt.

De schuldstapel van Laura

Ik roep al jaren dat ik meer tijd wil om te lezen voor plezier en dat ik nog zóóveel boeken heb liggen om te lezen. Toch lijkt het erop dat ik in plaats van meer tijd te maken om daadwerkelijk te lezen, ik er alleen maar nieuwe boeken bij blijf kopen. Zo blijft mijn arme schuldstapel alleen maar groeien. De nieuwste aanwinsten van mijn schuldstapel heb ik heel toevallig samen met andere Etnini tijdens onze studiereis in Sicilië gekocht. Ik vind het altijd heerlijk om Italiaanse boekwinkels af te struinen op zoek naar nieuwe pareltjes en ik vond het hartstikke leuk om een keer te reizen met een groep waarin anderen hier minstens net zo erg van konden genieten als ik. Mijn eerste aanwinst uit Catania is *Il giorno della civetta* van Leonardo Sciascia. Dit was onze laatste dag in Catania en we begonnen de ochtend met een lezing over deze bekende Siciliaanse schrijver. Alessandro en één van zijn professoren vertelden ons over zijn leven en over een aantal van zijn titels, waaronder *Il giorno della civetta*. Dit was één van de eerste romans waarin de mafia centraal stond en de corruptie en misdaden van de mafia openlijk werden blootgesteld. Het verhaal gaat over een moord van een vakbondsbestuurder en de rol die de mafia daarin speelde, wat gebaseerd is op het waargebeurde verhaal van de moord op Accursio Miraglia. Het leek me ontzettend mooi en passend om na de interessante lezing over Sciascia één van zijn boeken te bemachtigen en het gaf me erg veel voldoening om precies één van de titels in handen te krijgen waar een paar uur eerder zo mooi en uitgebreid over verteld werd. Het tweede boek die ik uit Catania heb meegenomen is een vertaald boek.

Het gaat namelijk over een Andalusische moslim die in 1185 zijn bedevaart naar Mekka aflegt en onderweg stopt in Sicilië, waar hij van alles meemaakt. Ik ben druk bezig met mijn scriptie waardoor ik veel heb geleerd over de ontzettend boeiende multiculturele geschiedenis van Andalusië. In dit boek kwam dit perfect samen met de geschiedenis van Sicilië die we tijdens de reis hebben geleerd en daarom kon ik het niet laten liggen. Mijn laatste verovering uit Sicilië komt uit Siracusa en heet *Sicilia Mitica: Miti, dei ed eroi della Sicilia classica*. Ik vind mythologie fantastisch en ik hou ervan om lokale volksverhalen en legendes te ontdekken dus dit vond ik een perfect souvenir-tje van deze mooie reis. Een ander boek over mythologie wat ik al eerder in Italië had gekocht heet *La canzone di Achille* (originele titel: *The Song of Achilles*) geschreven door oudheidsdeskundige Madeline Miller. Dit boek is een queer reading van de *Ilias* van Homerus waarin het tragische liefdesverhaal van Achilles en Patroclus wordt verteld. Het andere boek wat ik toen heb meegenomen heet *Una piccola questione di cuore*, een giallo geschreven door Alessandro Robecchi. Uit verveling en nieuwsgierigheid naar de privélevens van anderen richt

een man een privé-detective bedrijfje op waarna hij in samenwerking met een paar anderen een moord en verdwijning probeert op te lossen. Dit alles speelt zich af in Milano, een stad naar mijn hart. Hoewel in dit boek juist een duistere kant van Milano centraal staat, had deze stad als setting mij overgehaald dit boek toch te kopen. Italiaans is niet de enige taal die in mijn schuldstapel ligt, zo ligt de Franse klassieker Notre-Dame de Paris van Victor Hugo al eindeloos lang in de stapel. Daarnaast liggen er vooral veel Spaanse titels tussen, namelijk: La sombra del viento van Carlos Ruis Zafón, Cien años de soledad van Gabriel Garcia Marquez, La casa de los espíritus van Isabel Allende en Un viejo que leía novelas de amor van Luis Sepúlveda. Van Sepúlveda heb ik wél het boek Historia de una gaviota y del gato que le enseñó a volar gelezen, in het Italiaans: Storia di una gabbianella e del gatto che le insegnò a volare. Dit vertelt het verhaal van een kat die een klein meeuwtje opvoedt en samen met andere katten haar leert te vliegen. Dit is een ontzettend schattig verhaal waar een Italiaanse animatiefilm van is gemaakt met de titel: La gabbianella e il gatto. Deze film was één van mijn favorieten uit mijn jeugd, en zeker een aanrader als je zin hebt in een lieve feel-good film. De enige Nederlandse titel in mijn stapel is De meeste mensen deugen van Rutger Bregman, veel mensen hebben me dit boek aangeraden, maar ik ben bang dat dit nog even zal moeten wachten. Ik ben ook bang dat de mooie Italiaanse titels ook nog even zullen moeten wachten, gezien ik in september een half jaar naar Valencia ga, heb ik het goede voornemen om mijn Spaans alvast op te frissen met deze Spaanse romans. Hopelijk werkt het schrijven van deze rubriek als extra motivatie om aan dit voornemen te beginnen en mijn schuldstapel eindelijk weer te laten krimpen...

Attività: Koken met Luisa - 17 mei

We gaan Italiaans koken met Etna! Op 17 mei zal Luisa ons een kookcursus geven en leer je hoe je de beste pasta carbonara kunt maken en de allerlekkerste tiramisù. Er is maar plek voor 10 leden dus schrijf je snel in! Om 18:00 uur wordt iedereen verwacht bij Trattoria da Andrea & Luisa. Er zijn geen kosten aan verbonden en inschrijven kan via het formulier. We kunnen niet wachten!

Wanneer: woensdag 17 mei

Tijd: 18:00 uur

Waar: Trattoria da Andrea & Luisa

Kosten: geen:)

Inschrijven via de link in de groepsapp

LEZIONE DI CUCINA DA LUISA

WOENSDAG 17 MEI
18:00 UUR
TRATTORIA DA ANDREA & LUISA
INSCHRIJVEN VIA LINK IN DE GROEPSAPP

Attività: Bentvueghels tentoonstelling - 1 juni

Op 1 juni van 15:00-17:00 gaan we samen met hoogleraar Italiaanse taal en cultuur Harald Hendrix naar de Bentvueghels tentoonstelling in het Centraal Museum hier in Utrecht. Hier zal Harald Hendrix toelichting geven op de tentoonstelling en de kunstwerken. Deze activiteit is niet alleen interessant, maar ook goed voor je netwerk, want het bezoek is in samenwerking met de Werkgroep Italië Studies (WIS) en Utrecht Centre for Early Modern Studies (UCEMS). Een uitgelezen kans om stages te vinden of te praten met andere Italianisten. Achteraf is er een borrel. We starten om 15:00 in de hal van het museum. Voor studenten is een ticket 6,50, als je een museumjaarkaart hebt, ben je gratis.

De Etna verjaardagskalender

Vanuit het bestuur en alle leden van Etna wensen we jullie een hele fijne verjaardag!
Buon compleanno!

Gandolfo Cascio
2 mei

Maaïke Hebels
3 mei

August Ammerlaan
31 mei